

Sygn. akt III CZ 10/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko W. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 marca 2015 r.

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 grudnia 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez pozwaną jako niedopuszczalną. Wskazał, że w sprawach o prawa majątkowe dopuszczalność skargi kasacyjnej wyznacza wartość przedmiotu zaskarżenia, która w niniejszej sprawie wynosi 4.500 zł i nie przekracza ustawowego progu.

W zażaleniu pozwana wniosła o „stwierdzenie nieważności zaskarżonego postanowienia” i „przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania”. Zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. oraz art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. W uzasadnieniu wskazała, że postanowienie zostało wydane bez podstawy prawnej, a ponadto w sprawie miała miejsce nieważność postępowania, albowiem powódka dochodziła roszczenia o charakterze niemajątkowym, a zatem sprawa podlegała rozpoznaniu przez sąd okręgowy (art. 17 pkt 1 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 17 pkt 1 k.p.c. sąd okręgowy rozpoznaje jako właściwy rzeczowo sprawy o prawa niemajątkowe i łącznie z nimi dochodzone roszczenia majątkowe. Natomiast właściwość rzeczową sądu okręgowego w sprawie, której przedmiotem jest wyłącznie roszczenie o zasądzenie zadośćuczynienia (sprawa o zapłatę) określa się na podstawie art. 17 pkt 4 k.p.c. (por. uchwała SN z dnia 5 października 2006 r., I PZP 3/06). W niniejszej sprawie powódka dochodziła jedynie roszczenia pieniężnego (zapłaty kwoty 4.500 zł), a zatem sprawa podlegała rozpoznaniu przez sąd rejonowy jako sąd pierwszej instancji. Wbrew zatem twierdzeniu żalącej sprawa została rozpoznana przez sąd rzeczowo właściwy (art. 17 pkt 4 k.p.c.). Niewątpliwie sprawa miała także charakter majątkowy.

Dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach majątkowych wyznacza wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 398² § 1 k.p.c.); jest ona niedopuszczana w sprawach, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż wskazana w tym przepisie. W rozpoznawanej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 4.500 zł. Odrzucenie skargi kasacyjnej było zatem uzasadnione.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c.